

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kü-
lendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyitlér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvadá-
sában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A dalárda jubileuma.

Zombor, 1897. február 18.

A zombori kaszinó-egyleti dalárda ez évben ünnepli meg fennállásának 25 éves jubileumát.

E fölött a tény fölött a közvéleménynek nem szabad csak úgy kutyafuttában átsiklani. Igaz, hogy a századvég szinte jubileumi mániában szenved, annyira, hogy a jubileum hova-tovább már-már gyűlöletessé válik. Az ünneplés és ünneptetés bacillusai nyakra-főre szedik az áldozataikat; itt is ünnepelnek, amott is jubilálnak, ezt is, azt is magasztalják, nagyon sok esetben valódi érdem és jogos alkalom nélkül. Ha valaki eltrüsszenti magát és nem üti meg a guta, hát biztosan vacsorát rendeznek tiszteletére és ünneplik, hogy szerencsésen életben maradt. A másik, a ki pár éven át eleget tett állampolgári és társadalmi kötelezettségeinek, bizonyára fényes jubileumi ünnepegekben részesül. Valóságos dithirambok hangzanak el tőzstok és ünnepi beszédek alakjában, mind az érdem dicsőítésére, holott az az érdem nem is annyira kiváló érdem, mint inkább a kötelességnek becsületes teljesítése. Ha ez a kóros állapot tovább is dominál, ha az emberi önérték nem nyeri vissza természetes erejét, hogy ellentállhasson a derűre-bura való jubilálásban és ünneptetésben rejlő szolgásterüségnek, ugy nem sokára oda jutunk, hogy az ünneptelt és az ünneplők is nevétségessé válnak, a jubileum pedig elveszti ünnepi magasztosságát.

Hála a sorsnak, ez a századvégi miázmás szellő bennünket, a mi szűkebb körű társadalmi életünket még meglehetősen elkerülte. A mi városunk közönsége nagyon szűkebbül az érdem elismerésében még akkor is, a midőn szoros kötelessége volna az ünneplés és a midőn a jubilálást az erkölcsi reputációja kívánná meg. Ez ép olyan hibás szélsőség, mint az ország más vidékein tapasztalható s fentebb említett kóros tünet.

Most az egyszer azonban ki kell vetkőznünk hideg közönyünkből. Nem a jubileumi mániában szenvedő társadalmakat kell majmolnunk, — szó sincs róla, mert hisz akkor ugyanabba a hibába esnénk mi is, mint azok; ne a századvég divatja erőszakolja ki belőlünk az ünneplést. Miként eddig nem foghatta reánk senki, hogy jubileumi mániában szenvedünk, akként törekedjünk

arra, hogy jövőben se illethessenek ezzel a váddal. Ha jubilálunk, ha ünneplünk, a mi jubileumunk ne legyen olyan hideg, szájonos ünnepély, a melyet nem az őszinte lelkesedés, hanem a rideg közöny jellemez.

Mi ritkán jubilálunk; ez évben van reá alkalmunk, kétszeresen olyan alkalom, a mely az őszinte ünneplésnek, igaz lelkesedésnek jogos alapjául szolgál.

A zombori kaszinó-egyleti dalárda huszonöt éves fennállásának jubileuma nem lehet közönyös társadalmunkra. Ez a derék egyesület, a mely huszonöt év alatt annyi gyönyörűséget, annyi élvezetet szerzett a közönségnek, megérdemli a legőszintébb elismerést. Főlősleges a mi dalárdánk érdemeit részletezni. Hogy kulturális és hazafias szempontból milyen nagyszerű sikereket ért el, azt nagyon jól tudjuk mindnyájan. Huszonöt év előtt néhány ember, a kik szerették a dalt, összegyűltek, együletet alapítottak és énekeltek, énekeltek legnagyobb részét — németül. Ma már nem németül énekelnek; az egyület magyarra lett s vele együtt a társadalomnak jó nagy része. Elejétől fogva mindig a hazafias szellem dominálta a dalos együletet s bizony — különösen a régebbi időben — az elhangzott magyar dalai rendkívül kedvező hatással voltak a mi kuszált viszonyaink között a magyar érzés terjesztésére és megerősítésére. Bátran elmondhatjuk, hogy valóságos nemzeti missiót teljesített s missiójának fényesen meg is felelt.

Ép ilyen fontos szerepet töltött be kulturális szempontból. A zászlajára kitűzött nemes céljainak mindenkor becsülettel, lelkes buzgósággal felelt meg. És ma, a huszonöt évi sikerdus, nemes munka után, hatalmas és virágzó egyesület, tanácsa az énekművészetnek s más minden szépségnek és jónak. A zombori közönségnek kedves büszkesége, édes testvére; egymás nélkül nem lehet már őket el sem képzelni; a közönség talán nem is tudna mulatni, ha nem volna a dalárda, a mely páratlan estélyeivel mindig fesztelen jókedvre, örömteljes vígságra hangol s egyuttal példát ad a kedélyes mulatságok rendezésére; mestere a mulatságok rendezésének, gondos édes anyja az aranyos fiataloknak; ha alkalom nyílik reá, az ország más vidékein is hirdetője a saját művészetének és így hirmondója Zombor város kultu-

rájának. Édes csalogányunk, a mely dalaival elbájol, lelkünket nemesíti, szíveinket ideális érzésekre hangolja s gondolatainkat kiragadja a mindennapiság sártengeréből.

A sikerdus munkának huszonötödik esztendejében öleljük keblünkre édes testvérünket; halmozzuk el igaz szeretettel és lelkes örömiünk őszinte kifejezésével!

A dalárda a nyár folyamán — valószínűleg augusztus hónapban — üli meg jubileumát. Az ünnepség terveit nem ismerjük, bizonyára helyesen és jól állapítják azokat meg. Ugy halljuk azonban, hogy országos dalverseny nem lesz, mert nincs hozzá meg a kellő anyagi erő. Nem helyes ez a határozat. A magunk részéről feltétlenül szükségesnek tartjuk, hogy ez ünnepegy országos jellegű legyen. Az anyagi erőt elő kell teremteni. Reméljük, hogy a város követi Ujvidék példáját, a mely az ottani dalárda jubileumi költségeihez 1500 frttal járult hozzá; ezenkívül itt van a nagy közönség, a mely bizonyára nem hagyja cserben kedvenc együletét.

Fényesnek, nagyszerűnek kell a jubileumnak lenni! Nemcsak a dalárda ünneplés, hanem az egész város egy szívvel, egy lélekkel!

Szeretjük, tiszteljük a dalárdát! Őszinte érzelmeink jussanak hát kifejezésre, szedjük össze minden erőnket, hogy az ünnepegy magasztos, a dalárdához méltó legyen!

Kétszáz éves évforduló.

Az idén lesz kétszáz éve annak, hogy megyénk területén, Zentánál, hadaik a törököket legyőzték. Néhány évtized óta a zentaiak ezt az évfordulót rendszerint különféle ünnepélyekkel szokták megülni, az idejévkor alkalmából pedig az egykor győztes hadvezérek, Savoya hercegének, fényes emléksobrot kívántak állítani.

Nem tudjuk, mennyire haladt ez az ügy a megvalósulás felé, kötvé hisszük azonban, hogy Zenta egy maga 2—3 évnyi időköz alatt össze tudta volna gyűjteni a kívánt nagy összeget. Nem is kérjük tehát a szoborbizottságot, mennyit gyűjtött.

Pár évvel ezelőtt ugyanezen helyen felszóltunk és kijelöltük azokat a módokat, amelyek-

A „BÁCSKA“ tárcája.

A zombori korcsolyázó-egylet vígalma.

Ujabb időben nagy ajánlói és pártfogói vannak a jég sportnak. Tudós orvosok, a kik régebben még vastag gyapju kendőt kötöttek az utcára lépő ember nyakára, ma letették még a gallért védő kis selyem kendőt is és a szabad nyaku ember lábára korcsolyát kötöttek. Kell is, mert a „századvég“ kedvtelencei meglehetősen idegessé teszik az embert, kell tehát, hogy legalább nyújtson viszont idegedző testgyakorlatot és mulatságot. Nemesak a kellemes szórakozás és nyájas találkozások vonják tehát, hanem az okosság viszi az embereket a jégpályára.

A zombori korcsolyázó-egyletnek a jég sport örvendetes föllendülése köszönhető. Hisz valamikor nálunk csak a hazulról elszökött diákok és merész vagy ktlőnc szamba menő egyes urak űzték a jég sportot, melyet a nagy közönség is veszedelmesnek tartott, mert hát a jégnek nincs gerendája. Ellenben ma már az a boldog, ki a jégre mehet, sőt az is boldognak tartja magát, ki a jégre viszik.

A zombori korcsolyázó-egylet minden tekintetben és minden ízében megfelel feladatának és ritka tevékenységgel igyekezett célját megvalósítani. Jégünnepeket, mulatságokat rendezett, melyekre mindenki örömmel gondol vissza. Valóságos „jégcsalád“-ot hozott létre tagjai között és mint ilyen a társadalmi életünkben tényező lett. A lefolyt év folyamán gyönyörű, stilszerű pavillont épített, mely bármely városnak dicsére lenne.

A közönség soha sem fukarkodott elismerésével és nagy pártfogásban részesít mindenkor az együletet, mely tagjai közé számítja városunk színe-javát, csak az idejévkor nem akarja ezt megtenni, mintha mondaná: majd akkor, ha fagy!

Valóban az idejévkor mostohája a jég sportnak. Hívei

máskor vígan megélték — a jég hátán. Tükörsíma jég helyett, kekes hullámok ringanak a ligeti tavon és az új korcsolya pavillon néma lemondással tekint a habokba. Az idén aligha fognak diszes termei megülni az „iringálók“ seregének. Mikor lesz fagy? Hasztalan a vágy, hasztalan a sobajlás. A jég sport lelkesebb hívei az enybe térlől azt állítják, hogy csak Dante „Pokol“ rajzaiban lehet egy fokkal több a hőség.

Minő más élet lenne most itt, ha fagyana. Nem a barátságos meleg szobában, hanem kint a hidegben lenne a jókedv, a jégpályán lenne a vígság, ott fogodznék karba a barátság és ott melegítené a sok szép szem.

A zombori „jégcsalád“-ot az idén alig lehet összehozni. Ez a tudat sok aggodalmas órát szerzett a jég sport híveinek. De ott, a hol legnagyobb a baj, rendszerint legközelebb van a segítség is.

„Gondoltak merészet és nagyt“ és ma már óriási plakátok hirdetik az utcasarkokon, hogy a zombori korcsolyázó-egylet folyó hó 27-én, szombaton, ujonnan fölépített csarnoka építési és berendezési költségeinek fedezésére a „Vadászkürt“ szálló összes emeleti termeiben tombolával egybekötött táncfűzért rendez.

A jég sport híveinek arca kiderült, visszatért reá a mosoly és a „jégcsalád“ tagjai buzgósággal, az ügy iránti szeretettel és lelkesedéssel fogtak hozzá a rendezéshez, oly kitarással és körültekintéssel, hogy ma már bátran elmondhatjuk, hogy ez a táncfűzért lesz az idejévkor legdiszesebb, legvígabb, legsikerültebb elite mulatsága.

A buzgó rendezőség vállatve, lázas tevékenységgel fáradság és buzgalmat, fáradságot bizonyára a legfényesebb siker fogja koronázni, annál is inkább, mert vármegyészerte nagy az érdeklődés e vígalom iránt. Sikertől a rendezés színe-falái mögé tekintünk és a mit ott láttunk, hallottunk és tapasztaltunk, — elmondjuk.

A „Vadászkürt“ szálló emeleti termei elfogják vesztelni megszokott jellegüket. A nagyterem olyan lesz, mint egy szép ifjú menyecske, illatos virágdísz tesz majd magára. A mellék helyiségeket sátrak, mesterséges jég-barlangok foglalják majd el. Mindegyik sátor, mindegyik

barlang egy-egy paradicsom lesz, a honnan ki nem űznek senkit lángpalóssal, ha fizet. Fizetni pedig mindenki szívesen fog, mert az árak oly alacsonyok lesznek, mint a ruendes, köznapi árak. Ime itt az érem, akarjuk mondani, az árjegyzék: Törley „Talizmán“ 1 tveg 3 frt 50 kr. Egy pohár 50 kr. Mumm G. H. 1 tveg 7 frt. Egy pohár 1 frt. Cognac 1 pohár 10 kr. 1 csesze thea 30 kr. 1 csesze fekete kávé 12 kr. 1 drb sütemény 8 kr. 1 drb narancs 8 kr. 1 adag fagyalt 20 kr. 1 pohár limonádé 20 kr. 1 adag thea-sütemény 10 kr. 1 bokréta virág 10 kr.

Nem kell tehát megjedni. Tul magas árak nem lesznek. Ki-ki csak azt fizeti majd a mit rendelt és oly árban, a mint kinttette van. Többet fizetni csakis önkéntes jókedvből szabad és hogy ilyenek is lesznek, tanu reá a közmondás, mely szerint „a jókedvű adakozót szereti az Isten“.

Az egyes sátrakban a következő urnók és kis-asszonyok lesznek az elárúsító Gráciák:

Első számú pezsgő-sátor: Háziasszonyok: dr. Balogh Ernőné, Schlieszer Sándorné, Városv Károlyné. Leányok: Gallé Irén, Gyorgyoványzky Gizella, Lánckor Irén, Paul Mariska, Pál Blanka, Schreitter Mici, Vuits Vukoszava.

Második számú pezsgő-sátor: Háziasszonyok: Falcione Sándorné, Popovits Mirkóné, Rodt Lajosné, Vuits Péterné. Leányok: Blumenthal Jolán, Csarsch Irén, Dalmay Aranka, Klemm Vilma, Szűcs Margit, Thim Karola, Tunner Valéria, Vécsey Jolán.

Fekete kávé: Háziasszonyok: Radány Péterné, dr. Sági Samuné, dr. Bruck Arminné, Steingaszner Imréné, Trischler Gyuláné. Leányok: Falcione Ilonka, Koszanits Zsófia, Lang Niu, Szredojevits Zsófia, Vértési Ilona, Wanke Edit.

Cukrászda: Háziasszonyok: dr. Krónits Istvánné, Maximovits Szilárdné, Szabó Imréné, Trischler Károlyné. Leányok: Gombárovs Vilma, Koczkar Adrienne és Jenny, Lallosevits Jelka, Parti Gusztá, Szakáll Margit, Vértési Stefike.

Thea: Háziasszonyok: Eibl Miksáné, Falcione Nándorné, Pock Lászlóné, Radoszavlyevits Tivadarné, Szabó

kel valamit még talán lehetett volna tenni. Elmondtuk, hogy a megye törvényhatósága ebben az ügyben okvetlen megkeresendő. De megkeresendő a hadsereg is, melynek kebelében, hír szerint, már jóval előbb történt gyűjtés egy zentai csataemlékre.

Mindez iránt tétetett-e lépés, szintén nem tudjuk. Legvalószínűbb azonban, hogy nem. Nem is csodáljuk, mert a zentaiaknak a közelebb lefolyt években sok más dolguk is akadt, elég ha a király-látogatással járó óriási áldozatokra hivatkozunk.

Az idő azonban eljárt. A kétszáz éves évforduló szeptember hóban itt lesz, a zentaiaknak pedig ekkorra a szobruk már el nem készülhetne még akkor sem, ha a szükséges pénz meg volna.

Nem marad tehát más hátra, mint a gyűjtést folytatni s a nagyszabású szobor felállítását a későbbi időre halasztani. A kétszáz éves évfordulót azonban ennek dacára is megtarthatnák szűkebb körben, a város és a vármegye közönségének részvételével.

Muhoray Alfonz.

A hódásghai takarékpénztárnak és vezérigazgatójának 25 éves jubileuma.

Az 1871. év végén alapított hódásghai takarékpénztár fennállásának huszonötödik évfordulóját fényes ünnepélyességgel ünnepelte meg. Ünnepelte egyúttal igazgatójának, Rausch Antalnak érdemeit is, aki alapítása óta áll annak élén.

Az ünnepély folyó hó 11-én folyt le. Délután 2 órakor diszkozygylés volt, melyet Willmann Matyas h. igazgató emelkedett beszéddel nyitott meg s azt indítványozta, hogy a jubileum vezérigazgatót egy küldöttség hívja meg a diszkozygylésre.

Erre egy 5 tagú bizottságot választottak az igazgatósági tagok sorából, akik Rausch Antal lakásán felkeresték s átírték a diszkozygylésre.

Az ünnepelt férfit zajos éljenzéssel fogadta az intézet helyiségét zsufolásig megtöltött közönség s az elnöklő h. igazgató néhány lelkes szóval kérte fel a gyűlésben való részvételre.

Ezután dr. Legrand Ferenc intézeti ügyész mondotta el a következő beszédet:

Tisztelt diszkozygylés!

Milyen tisztelt hölgyeim és uraim!

Ünnepelni jöttünk össze; vonuljon szíveinkbe az ünnepelés magasztos érzése, vessük le sarunkról néhány perere a mindennapiasság porát s emelkedjen fel lelkünk egy tisztultabb légkörbe.

A mindenható Isten segédelmével és szerény, de munkás és szorgalmas emberek erejével elérte a hódásghai takarékpénztár intézete alapításának huszonötödik évfordulóját.

Isten segédelmével: hangsúlyozom, mert e nélkül a gyarló ember hasztalan dolgozik, hiába fárad, mert e nélkül sikert hasztalan vár, e nélkül küzdeme céltalan, bizalma reménytelen; s mivel minden siker, minden eredmény e végső forrásból fakad, boruljunk le első sorban a Mindenható színe előtt s rebegjünk gyermeki szívvel neki forró hálát és köszönetet!

Huszonöt évvel ezelőtt e kis helységben néhány szorgalmas, iparkodó és takarékos ember élén az imézt

Lászlóné. Leányok: Baumann Aranka, Esztergamy Jolán, Falcione Jolán, Feher Vilma, Dokanpill Erzi, Klemm Rózsika, Michels Viola, Polzovits Vera, Szabácsy Mariska, Jeszenszky Jolán.

Virág és szivar: Háziasszonyok: dr. Danninger Ádámné, dr. Feles Adolfné, dr. Kollár Gyözőné. Leányok: Borgyosky Sztanka, Kulunesits Blanka, Theodorovits Vida.

A tombola-osztályorsjáték bizottsága is megalakult és a következő tagokból áll: Háziasszonyok: Özvegy Csibas Benőné, Racz Sománé, Schlieszer Lázárné, dr. Strasser Lajosné, öz. Sztipits Maria. Leányok: Henneberg Margit, Halm Olga, Horvátovits Milica, Kepes Ada, Poppovits Mariska, Szabácsy Anna, Milesinszky Emma, Valter Aranka.

A tombola nyeresemények mind kiváló remek műtárgyak, úgy, hogy a kit Fortuna istenasszony homlokon esekolt, maradandó és becses emléket vihet majd magával. Az istenasszonyt pedig annál is inkább meg lehet nyerni, mert egy tombola jegy ára csak 30 kban van megállapítva. — A tombola nyeresemények közül több a Falcione-fele nagytözsdé kirakatában van közszemlére téve, a melyeknek a nap folyamán sok nézője van.

A koresolyázó-egylet eme vigalmán valóságos keleti bazárkép fog a szem elé tarulni. Ott lesz a vármegye, a város színe-java. Olyan mulatság lesz, a minőre még azok a bizonyos legöregebbek sem emlékeznek.

És ezt a nagy érdeklődést, ezt a pártját ritkító pártfogást a zombori koresolyázó-egylet, minden dicséret nélkül, teljesen és a szó szoros értelmében meg is érdemli, mert céljaik és feladataik mindenben a legnagyobb buzgósággal és e mellett jó izléssel igyekeznek megfelelni.

Mi a magunk részéről melegen üdvözöljük a zombori koresolyázó-egyletet ezen vigalma alkalmából és a testedző sport népszerűsítéséhez nagyban hozzájáruló — és e tekintetben városunkban valóságos misziót teljesítő előkelő társaskörnek, kívánjuk, hogy essémi megvalósuljanak.

Halifax.

körünkbe érkezett derék, jó emberrel — Rausch Antalnak elérkezettnek látta az időt arra, hogy — mint mindenfelé széles ez országban — itt is oly intézetnek vessen meg alapját, mely a környéknek hitelforrást nyisson s mely egyrészt bizony gyümölcsöztesse a pénztökének, másrészt hitel nyújtásával a mezőgazdaságnak s egyéb gazdálkodásnak, különösen a kereskedelemnek s iparuk érdekeit is bathatósan előmozdítsa.

E nemes célt huszonöt éven át buzgó, fáradhatatlan munkássággal nemcsak szolgálta, de el is érte az intézet s midőn ma egy negyedszázados multra tekint vissza, büszkén emelt föl a nagyközönség figyelmét tevékenységére és itéletét az elért siker felett.

Ama férfiakból, kik ez intézetnek alapításában részt vettek s kiknek munkássága azt fentartotta, már csak kevesen vannak életben; de itt van köztük az, kitől az eszme származik, ki kitartással s fáradsággal nem ismerő munkával az eszmét megvalósította s ki nek a Mindenható kegye megengedte, hogy elérje alkotásának negyedszázados ünneplését!

Rausch Antal neve fényesen ragyog ez intézet történetében, érdemei berradhatatlan babérokat szereztek neki.

Ime, nézzetek reá, ha egy igaz embert akartok látni; nézzetek a munkában kifáradt, érdemekben megöszült aggot; nézzetek amint lassu léptekkel, de még most is hasonló buzgalommal jó el naponta az ő kedves intézetébe, melyet mindenkor változatlanul szeretett, becézgetett, melynek élete nagyrészt áldozta, melyet 25 év óta soba egy perere el nem hagyott; melynek hirtelvéért remegett, fényéért lelkesedett, virágzásáért dolgozott, sikereit fáradozott.

Ó valódi mintaképe a munkás embernek; egyike azoknak, akik az élet legnagyobb kötelességét a munkát ismerik, kik tudják és érzik, hogy a munka az ember rendeltetése és lezsebb foglalkozása; hogy a munka áldás, a tétlenség átok; hogy a munka alkot, a renyhesség rombol; hogy a munka emel és edz, a munkátlanság süllyeszt és ront; hogy a munka boldogság, a restség boldogtalanság; hogy a munka hasznos az emberi társaságunk, a tétlenség pedig undorító; hogy gyümölcsöt az élet kertjében csak a munka terem, a tétlenség gazt és títksét!

Sok ilyen férfit a társadalomnak, a hazának s az tisztá, emez boldog leend, mert nem a dölyfös ész, sem a zajos tudatlanság, hanem a esőudben működő, a munkás emberek hasznosak a családnak, a társadalomnak s a hazának is!

Az ünneplő intézet tehát a legnagyobb elismeréssel adózik alapítójának, forró hálát s köszönetet mond neki s midőn a Mindenható áldását kéri e nemes férfira, egyúttal az utókornak maradandó alakban óhajja bemutatni azt a férfit, aki megalapította, 25 éven át élén volt s oly szilárd alapokra fektette lételet, melyek annak fennállását s jövőjét emberi számítás szerint beláthatatlan időkre biztosítják.

Hulljon hát le a lepel e nemes arcnak másáról s hirdesse a késő utódoknak is a munkás és szorgalmas ember dicsőségét.

Te pedig Mindenható! engedd, hogy intézetünk tovább is ily böles és derek vezetés alatt virágozzék s hogy annak élén mindenkor olyan férfiakat lássunk, amilyen volt huszonöt éven át vezére — Rausch Antal! Éljen!

Ezen beszéd alatt leleplezték Rausch Antalnak életnagyságu olajfestményü mellképét, mely az intézet tanácskozási termét díszíti.

A beszéd alatt és után az ünneplő igazgató zajos ováció tárgya volt s az agg férfi helyett — kinek szemei a megbatottságtól könnybe lábbadtak s szőhoz jutni nem birt — fia Rausch Ede mondott ugy az intézetnek, valamint az érdeklődő közönségnek köszönetet.

Még Scherer Mihály, az intézet könyvelője olvasta fel az intézet huszonöt éves működéséről szóló statisztikai kimutatást, melynek legérdekesebb adatai, hogy az összes takarékbetétek ez idő alatt 7.373,005 frt 14 krt, a visszafizetett betétek 6.934,446 frt 76 krt, a kölcsönök 4.325,749 frt 62 krt, ezek visszafizetései 3.945,370 frt 62 krt, a váltóeskomptálások 7.747,772 frt 63 krt, ezek beváltásai 7.621,482 frt 63 krt tettek ki.

A diszkozygylés ezután emelkedett bangulaban oszló szét. Az ezt követő rendes közgyűlésen a leköszönő Rausch Antal helyébe igazgatóul fiát Rausch Edét választották meg egyhangulag, aki méltó utódja apjának.

Este a nagyvendéglő termeiben bankett volt Rausch Antal tiszteletére, melyen egy a jubilánst, mint köztiszteletben álló családját számos felköszöntőben ünneplték.

A bankettet tánevigalom követte, mely vidám cigányzene mellett hajnalig együtt tartotta a mulatókat.

Tündérország Zomborban.

— A zombori önkéntes tüzoltó-egylet mulatsága. —

Sok bájos mesét olvastam már a szép tündérországról. Ifjú képeletemet elragadta a sok bájos mese. Milyen szép is lehet az a mesés ország. Ugy képelem, hogy ott a napnak sugara gyémánt-ragyogásu, a pacsirta lájosabban, elragadóbban dalol, a nyiló virágok édesebb mosolylyal integetnek felénk, a levegő balzsamosabb, bódítóbb, a szívek romlatlan tisztaságukban öszintébben éreznek; ugy képelem, hogy ott mindent az édes boldogságnak, a romlatlan tisztaságnak rózsás színe von be káprázató varázs-bálóval. A tündérország az éden, a paradicsom, bűnre csábító Éva nélkül; a tökéletes boldogságnak, örömeinek, zavartalan vig kedélynek elbájoló hazája.

Valahányszor a bájos mesékre gondolok, ifjú képeletemben élénk színekkel rajzolódik le a mesék tündérvilágának elragadó képe. Minő kép! Minő csodás világ!

Az ideális lélek, az érző szív, elítelve a századvég boszantó realismusát, milyen vágyakozva eped a mesék világa után. Tündérországban szeretne élni, a hol nincs az emberek között különbség, nem aggaszt a gond, nem a csalódás, a hol fényben, boldogságban pillanatként telnek el a különben hosszú, gondterhes napok.

Az ideális lélek, a romlatlan ifjú szív epedve sóhajt fel:

Oh! te búbajos világ! Jövel el hozzánk! Édesítsd meg életünket, teremtsd meg számunkra az igaz boldogságot, az éden bűvös örömeit!

Nem hittem soba s ha valaki mondani merete volna, hát bizonyára gunyos kacajjal felelek neki. És oly boldog a lelkem, ugy örül a szívem, hogy kacajom a tulajdosságos pessimismus rut kifejezésének bizonyult volna. A csalódás mindig keserű s mégis mily édes most reám nézve!

Sobasem vágyodom többé a mesék által oly ragyogóan rajzolt tündérvilág után! Balga az ember, ha elérhetlen vágyakat táplál. Ime a fényes bizonyíték!

Az ifjú szív a képelet tündérországában szeretne élni! Hababa! Elérhetetlen, haszontalan vágyakozás és szerfölött neveltség! Soba többé! A képelet tündérvilága megszünt, egy pillanat alatt veszett bele a megsemmisítés sötét örvényébe, miként a szappanbuborék, a mely a ragyogó napfényben káprázató színekkel gyönyörködte a gyermek szemét.

A mese tündérvilága nem létezik, hanem igenis van tündérország itt a mi földi életünkben! Csak ébredjünk öntudatra, irányítsuk társadalmi életünket ugy, hogy megismerjük életünket a maga valójában!

A zombori önkéntes tüzoltó-egylet feltárta a való élet tündérvilágát.

A száraz tény az, hogy ez a derék egyesület, a mely a humanizmus szolgálatában végzett tisztességes, becsilletes munkát, tegnap, e hó 18-án közvacsorával egybekapcsolt táncmulatságot rendezett. A reggeli órákban konstátálható tény pedig az, hogy a tüzoltó-egylet a tündérországot varázsolta elő.

Nagyon röviden lehet végezni a referálással. A „Vadászkürt“ összes termei villanyos fényárban usztak; a közönség a legkisebb zugot is zsufolásig megtöltötte. A bálók és mulatságok legrégebb látogatója is kénytelen volt bevallani, hogy anyit embert a „Vadászkürt“ terméi még nem láttak együtt. Ez egyszer igazán el lehet mondani, hogy együtt volt egész Zombor, képviselve nagy számban a társadalom minden rétege. A tiszta valóságot írom, a midőn azt mondom, hogy 900-nál több ember szorongott egymás hátán. Vacsorázni, a vacsorához helyet kapni valóságos küzdelembe került. A hajnal pirkadása előtt táncolni abszurdum volt.

A szegény balandónak valósággal káprázott a szeme, a midőn belépett az egyik vagy másik terembe. Az asztalok pompásan fel voltak díszítve, fényesen igazolván hölgyeink finom ilészet. A nagyteremben és a baloldali kisteremben az étkező asztalok voltak felterítve. A lelkes publikum helyet foglalt, hogy a közvacsora izletes étkeit elfogyassza. Az aranyos hölgyek szolgáltak fel, édes mosolylyal, pajzán bizató szóval kinalva ezt s amazt a fogyasztani valót. Talán mondani sem kell, hogy pompás étvágya volt mindenkinek.

A jobboldali kis teremben volt a pezsgős pavillon, a cukrászda, a tea és fekete kávé sátor s végül a dohánytözsdé. Ebben a teremben felejtette el aztán igazán az ember, hogy a földön jár és mozog. Az egész terem pompásan, birtelenében le sem írhatóan, volt feldíszítve. A mámorító pezsgőnek édeskés nedűje, az édessegek kellemes íze, a parányi kezek által árult szivarok és szivarok bódító füstje, a tea és kávé kábító hatása és az egész teremnek vakító fénye, pompája önfeléd, boldog, kedves állapotot teremtett.

Ha az ember végigjárta a káprázatos fényben uszó termeket, hát szinte bálulva kérdezte önmagától, hogy hol is van tulajdonképen? Itt a földön?

Nem, nem ugy van! Tündérországban voltunk.

Hízen akár merre esett szemünk tekintete, piros rubába öltözött, aranyos tündérekéket láttunk magunk előtt. A háziasszonyok és házikisasszonyok (mindnyájan egyforma piros ruhába voltak öltözve) anyit kedvességgel, bájjal és szeretetreméltósággal halmozták el a szegény balandót, hogy a szív duzzadt az érzelemtől s a szem nem tudott betelni a káprázató gyönyörrel. Mintha angyalok lengtek volna ott körülöttünk, tulvilági bájjal, isteni kedélylyel!

Fesztelen jókedv dominálta a kedélyeket. Képviselve volt a társadalom minden rétege; volt ott iparos és lateiner, gazdag és szegény. De különbség nem volt érezhető. A jótékony cél (az estélye a tüzoltó-egylet szerelvényeinek javítására és kiegészítésére volt rendezve) egyesített mindenkit. Egy érzellem dominálta a szíveket, lelkesítette a kedélyeket: jót tenni, hasznót hajtani városunk önfeláldozó, humanus egyletének.

Zomborban csak ritkán ért el egy mulatság olyan fényes erkölcsi és anyagi sikert, a minőt elért a tüzoltó-egylet tegnapi tündérmulatsága.

Repes a szívem az örömtől, a midőn ezen tényt konstátálom. Az erkölcsi sikert halvány vonásokban leírtam. Az anyagi sikerre vonatkozólag csak azt jegyzem meg, hogy a tiszta jövedelem meghaladja az ezer (1000) forintot.

Kedves kötelességet teljesitek, a midőn — mint a közvéleménynek szerény munkása, egy közönséges riporter — Zombor város egész közönsége nevében a legőszintébb és legnagyobb foku elismerés szavait íkatom ide.

Az egész város közönsége öszinte hálával tartozik a tüzoltó-egyletnek, hogy olyan pazar fényű, örökké emlékezetes, kedves estélyt rendezett.

Az elismerés olajga az eszme előharcosát, az ifjú szívü és kedélyü, Zombor városnak általánosán tisztelt népszerű polgárát illeti meg. Czedler János, a tüzoltó-egylet főparancsnoka, társadalmi életünknek egyik legtiszteltebb tagja elővarázsolta a tündérországot Zomborban. Buzgósága, lelkesedése leirhatatlan, miként az estnek pompája és fényes sikere.

Nagyon természetes, hogy a főparancsnok buzgósága mellett a fáradhatatlan hölgyek páratlan szorgalmának, ügybuzgóságának tudandó be a siker orozslánrésze. Hisz a főparancsnok hívó szótára valójában ók vará-

zolták elő a tündérszágot, mert ők valának annak az országnak tündéré.

Nem felejtkezhetem meg meg a katona zenekarról. A mulatságon a szegedi honvéd zenekar szolgáltatta a zenét. A zenekar pompás játéka szinte felvillanyozta az embert; milyen jól esett itt Zomborban hallani a honvédség lelkes zenekarát.

A honvéd-zenekar mellett Herczenberger Sándor emberei is húzták a talp alá valót, olyan lelkesen és szépen, mint a hogy ők már szokták.

Főlöszleg megjegyznem azt, hogy a közönség a legkedélyesebb hangulatban a reggeli órákig együtt maradt. Hét óra is elmúlt s a zene szót még, a fiatal-ság pedig járta a táncot. Ha a test nem fáradna bele, úgy talán sohasem lenne vége a zombori tüztöltők lelkes, tündéri multságának.

Az utókor örök emlékezetére ide iktatjuk azoknak a kedves urnóknak névsorát, a kik a rendezőség élén állva, ritka buzgóságukkal az est fényes sikerét megteremtették. Ezen urnók névsora a következő:

Baloghy Ernőné, Bittermann Nándorné, özv. Csibás Benőné, Danninger Adámné, Dömötör Pálné, Falcione Nándorné, Jankovits Dasánné, Kaczevinszky Kálmánné, Kőrös Eszter, Krónics Istvánné, Kohut Henriké, Malesevits Miklósné, Popovits Mirkóné, Szabó Lászlóné, Schlieszer Sándorné, Trischler Ferencné, Tunner Nándorné, Városvy Károlyné, Vukicsévits Katinka.

És ide iktatjuk azok névsorát is, a kik (az egyforma piros ruhában) a házi asszonyi és házi kisasszonyi tisztet teljesítették. Elismerés az ő kedvességüknek, aranyos jó sziveiknek. A névsor a következő:

A pezsgő pavillonnál: Dr. Baloghy Ernőné, Városvy Károlyné, Schlieszer Sándorné, Gyogyoványzky Gizella, Csirszka Ilonka, Schreitter Mici, Dömötör Irén.

A cukrázdában: Trischler Ferencné, Kaczevinszky Kálmánné, dr. Danninger Adámné, Vuics Vukoszava, János Vilma, Csarsch Irén, Schmidt N.

A fekete kávénál: Csibásné Anna, Schlieszer Lászlóné, Halm Olga, Dalmay Aranka, Falcione Jolán, Bosnyák Aranka.

A théánál: Sztipicsné Mária, Jankovits Dusánné, Vuics Árszóné, Vanke Edit, Cservenka Gizella, Petrovits Angyela, Makk Mariska.

A szivar árudában: Dr. Krónics Istvánné, dr. Falcione Nándorné, Thim Karola, Grosz Lina, Bischof Katica.

Az I. asztalnál: Dr. Bodin Mihályné, Vuics Péterné, Andriks Katica, Koszanits Zsófia, Rothmayer Steifke, Prótics Zsófia.

A II. asztalnál: Dr. Huber Józsefné, Steingaszner Imréné, Cselyszka Mariska, Klemm Vilma, Lang Nina, Számbokréthy Irén.

A III. asztalnál: Jorgovits Döméné, Geresch Zsófia, Gallé Irén, Horvátovits Mili, Popovits Mariska.

A IV. asztalnál: Stvertczky Aladárné, Szabó Lászlóné, Hanzman Amália, Juba Aranka, Nikl Mariska, Vida Ilonka, Cservenka Lina.

Az V. asztalnál: Tunner Nándorné, Vécsey Károlyné, Tunner Valeria, Esztergamy Jolán, Vécsey Elza, Matzitz Mariska.

A VI. asztalnál: Trischler Károlyné, Tantner Ottóné, Malesevits Miroslava, Gerlich Paulina, Pekánovits Emma, Staudacher Mariska.

A VII. asztalnál: Dr. Ságli Samuné, Popovits Mirkóné, Kovács Hermina, Blumenthal Jolán, Prótits Milla.

A VIII. asztalnál: Preszly Jánosné, Kohut Henriké, Valtér Aranka, Neugebauer Mariska, Theodorovits Vida.

A IX. asztalnál: Dr. Kollár Viktorné, dr. Feles Adolfné, Novák Berta, Gombárovits Vilma, Wolf Ida, Tápay Irma, Baumann Aranka.

A X. asztalnál: Rác Sománé, Szilágyi Mórné, Fehér Vilma, Jeszenszky Jolán, Török Irén, Veszelovszky Mariska.

A IX. asztalnál: Malesevits Miklósné, Vukicsévits Katinka, Dörfler Adél, Ivanits Hermin, Konyovits Katica, Klemm Rózsa.

A feltaláló szobában: Bittermann Nándorné, Dömötör Pálné, Kőrös Eszter, Stvertczky Ferencné.

Ídv néked tüztöltő-egyesület. Hosszra néked tündérszág, a melyet ez a derek egyesület elővarázsolt.

Riporter.

Ujdonságok.

Kinevezés. A pénzügyminiszter Hodossy László szabadkai lakost a temesvári pénzügyigazgatósághoz fogalmazóvá nevezte ki.

Kinevezés. A szegedi kir. itélőtábla elnöke Joó Aurel szabadkai lakos ügyvédjelöltet a vezetése alatt álló kir. itélőtábla területére díjaz joggyakornokká nevezte ki.

Jótekonyság. A napokban elhunyt id. Fernbach Balint örökösei 1000 forintot adtak át Apatin község elüljáróságának, hogy azt az ottani szegények között osszák szét. Apatin község képviselőtestülete legutóbbi ülésén jegyzőkönyvileg köszönetét és egyúttal a gyászbeszéd fölötti őszinte részvétét fejezte ki. A Fernbach-család nemeslelkű jótekonysága önmagában leli legszebb dícséretét.

Meghívó. A zombori I. gőzmalom és fürdő részvénytársaság f. évi március 7-én d. e. 1/10 órákor tartja az idei rendes közgyűlést, melyre a részvényesek tisztelettel meghívottak. Targyisorozat: 1. Közgyűlési elnök és jegyző megválasztása. 2. Az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentése, a mérleg előterjesztése és a felmentvény megadása. 3. A tiszta nyereség felosztása iránti határozat. 4. Az igazgatóság sorsolás folytán kilepő 2 tag, valamint 2 póttag megválasztása. 5. A felügyelőbizottság megválasztása. 6. Netáni indítványok, melyek a közgyűlést megelőzőleg 3 nappal írásban nyújtandók be. 7. Jegyzőkönyvhitelítők megválasztása. Az igazgatóság.

Farsangi dalestély. A zombori kaszinó-egyleti dalárda nagy előkészületeket tesz a március hó 2-án rendezendő farsangi dalestélyéhez, melyet az idén kiváló fénytel fog megtartani. A programot, melyen a többi közt egy tragikus opera is szerepel, a jövő számunkban közöljük.

Az ügyvédi kamara közgyűlése. A szabadkai ügyvédi kamara a következő meghívott küldötté szét tagjainak: Az ügyvédi kamara folyó évi rendes közgyűlésére, melynek tárgyai az 1874. évi 34. t. c. 21. §. 4., 5. és 7. pontjában előírtak és netán betervezendő indítványok lesznek, — folyó évi március hó 25-ik napjának délelőtti 10 óráját tűzöm ki, melyre tek. Kartárs urat ezennel tisztelettel meghívom, és értesitem, hogy a közgyűlés helyiségeül a szabadkai takarékpénztár és népbank terme engedtetett át. Szabadkán, 1897. évi február hó 10-én. Pankovich Andor, a szabadkai ügyvédi kamara elnöke.

Számonkérészek. Dr. Vojnits István főispán március hó 20-án a megyénél számonkérészeket tart.

A sport-egylet közgyűlése. A zombori sport-egylet f. hó 22-én hétfőn d. u. 5 1/2 órákor a gimnasiun tornacsarnokban évi közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkár és pénztárnok jelentése. 3. Számvizsgálók jelentése. 4. Uj tisztikar választása. 5. Jövő évi költségvetés tárgyalása. 6. Az alapszabályok módosítása. 7. Indítványok.

Kápolnay Irén jutalomjátéka. Említettük már a mult számunkban, hogy Kápolnay Irén jutalomjátéka ma este lesz. Színe kerül a „Madame sans gêne“. Tekintettel arra, hogy az „Elefant“ szállodában ma este a honvéd zenekar hangversenyt ad, a színelőadás kivételesen pont 7 órákor kezdődik. Ismételve felhívjuk a közönség figyelmét Kápolnay Irén jutalomjátékára. A társulat legkiválóbb művésznője, aki minden egyes alkításával a közönség osztatlan elismerését és tetszését vívta ki. Busásan reá szolgált a telt házra és a fényes ovációra.

Szarvas Gábor szobra javára. Adáról írják: Az adai Szarvas Gábor szoborra újabb befolyt. Adler Dávid ivén: Rosenbaum Adolf 50 kr, Stein Lázár 30 kr, Ada-moboli hitelintézet 10 frt, dr. Herzl Fülöp 1 frt, összesen 11 frt 80 kr. Az ada-moboli egyesült takarékpénztár újból adott 10 frtot. — A f. hó 13-án megtartott városi bál alkalmával felülfizettek: dr. Engelmann Zsigmond 14 frt, Bezeredy István 9 frt, dr. Huszagh Nándor (Zenta), Matkovits Béla (Zenta), Fischer Lipót idős, Oppitz Sándor, dr. Hável József (Zenta), Lukácsy Imre, Adler Dávid és fia, dr. Stein Adolf, dr. Burtik Győző egyenként 3—3 frt; Offner Adolf 2 frt 50 kr; Strasser és König 2 frt; özv. dr. Kiss Györgyné (O-Becse), Engelmann Adolf, dr. Balányi Sándor, Strausz Miksa, Kovacevits Radivoj, Wolf József, dr. Mikosevics Kanut (Zenta), Kelemen János egyenként 2—2 frt; Gyetvai Béla 1 frt 50 kr; Popovics Nikola, Bisehitzki Antal, Nagy Gergely, Adler Zsigmond id., Klein Izrael, Beer Simon, Terim Pál, Schwarcz Gusztáv, Lustig Antal, özv. Fabricius Imréné, Czilezer Lipót, Rosenbaum-család, Deutsch Salamon, dr. Stern Gusztáv, Manheim Mór, Perlesz Berthold, Wallay Károly, Deutsch Vimos, Huszagh István, Aradszky Ulászló, Deutsch Jakab, Berger Károly Lajos, Kovács Ferenc Gojtán Dávid, Matity Szloboda (Moholy), Veser Miksa, Theodorovics Sándor, özv. Pavlovics Emilné, Ábrahám Mihály, Klug János, Sedelmayer József egyenként 1—1 frt; Beer Mór, Hermann Manó (Eszék), Köszegi Ferenc, Herzel Simon, Skrabatovics Ede, Obertlich Sándor, Czilezer József, Berdó István, Steier Istvánné (Baja), Tinagl Lajos, N. N., Peczity Mladen, Krizsán István, Prótity József, Lepojev Radó egyenként 50—50 kr; Merkle Lipót 30 kr, Zsigrai József 20 frt. — A tiszta jövedelem 116 frt 45 kr. Eddigéig befolyt összesen 1329 frt 83 kr. — Február hó 13-iki bálunk igen sikertelt, mint az anyagi eredmény is bizonyítja; a siker jórésztben Bezeredy István orsz. képviselő urnak köszönhető, ki lerándult közénk, s szeretetreméltósága előkezesége által még fokozta iránta való ragaszkodásunkat. A bált követő napon dr. Engelmann Zsigmond vendégelte meg képviselőnköt, járási főszolgabíránkat s községünk előkelőségeit, hol is a szeretetreméltó háziasszony magyaros vendégszeretete lekéseltette a vanatról a vidékieket s képviselőnköt, úgy, hogy este folytattuk a reggel abbahagyott bált újból hajnalig, egyszóval igen bácskai kedélyesség s jókedvvel töltöttük az időt, miben képviselőnk legelő jár.

Palágyi jutalomjátéka. Hétfőn is érdekes előadás lesz. Ismét jutalomjáték, még pedig szintén a közönség egyik kedvenecének jutalomjátéka. Palágyi jutalomjátékául színe kerül a „Bánk-bán“. A jutalmazandó öntudatos, ritka tehetségű színész, a ki fiatal kora dacára művészi alakításokat produkál. Színészeink között határozottan a legelső között foglal helyett. A közönség bizonyára zsufolásig megtölti a színházat, ezzel is dokumentálván Palágyi iránti elismerését.

A kábel. Nemesak a föld színét, hanem a tenger fenekét is áthálózták már az emberek. 1300 földalatti kábel van a világon. 162,000 tengeri mértföld a hosszúságuk s 40 millió font sterling értékük van. Ennek az összegnek több mint háromnegyedrészé angol tőkéből való. A kábelek javítására állandóan negyven gőzös működik, melyeknek csupán ez a rendeltetésük.

Jóváhagyás. A helygyminiszter a vármegyei törvényhatóságnak a tisztviselők jutalmazására vonatkozó határozatát jóváhagyta.

Pályázat. Pályázat van hirdelve a szabadkai kir. ügyészségnek alügyészi állásra.

Farsangi mulatság. A „Bodrogh-Monostorszegi Olvasókör“ folyó évi február hó 13-án tartotta szokásos farsangi mulatságát, mely minden tekintetben sikertelt. A rendezőség csak csekély anyagi hasznot bírt felmutatni. Nem is az volt a rendezőség főcélja, hanem az erkölcsi siker biztosítása. Az utóbbi el is érte. — Felülfizettek: Müller Laura 50 kr, Fuderer József 25 kr, Herschberger Ignác 1 frt, Gubitza Ferenc 20 kr, Bickiczky Tamás 1 frt, Fürst Salamon 50 kr, N. N. 50 kr, Bruck Herman 20 kr, Schmidek N. (Bezdan) 50 kr, Bruck Gusztáv 50 kr, Rózsahegy Sándor (Bezdan) 50 kr, Wranya István 20 kr, Loschitz Aladár (Bezdan) 50 kr, Kollár Sándor 30 kr, Vagyoczky János 50 kr, Kelermann Henrik 50 kr, Schüller Géza 50 kr, Kamerer Róbert (Kupuszina) 50 kr, Abraham Erzsike 20 kr. — A rendezőség a nemeslelkű adakozó kisasszonyoknak és uraknak az „Olvasókör“ nevében ez uton is köszönetét fejezi ki.

Tetszhalott. Pacséron nagy rémtületet kelt egy szerencsétlen örült ember tetszhalála. Miglinczy Lajos az örült ember neve. Benn volt a kórházban és ott meg is halt. Tizenkét órát fektült kiterítve s a mikor már koporsóban fektött, akkor felébredt és könyörgött, hogy vegyék ki őt a koporsóból. Miglinczy tetszhalott volt.

Dalestély. A „Kulai Iparos Dalárda“ 1897. évi február hó 27-én a Spiller-féle sörházvendéglőben táncal egybekötött alapszabályszerű dalestélyt rendez.

Tüztöltő-bál. Csantavérről írják: A csantavéri önkéntes tüztöltő-egylet f. hó 17-én sikertelt táncvigalmat rendezett. A község összes számottevő intelligens közönsége megjelent s reggelig a legjobb kedvben együtt tartá őket a jó zene és jó kedv. — Felülfizettek: Szokola Gyula 2 frt, Rekvényi János és Czilezer Ede 1—1 frt, Csia Károly, Presburger Kálmán, Basch József és Basch Soma 50—50 krt.

Kifogott hulla. Bács Földvár alatt a Tiszából a halászkok egy már feloszlásnak indult, közép magas, szőke, a munkás osztályhoz tartozott férfi hulláját fogták ki. Személyazonosságát megállapítani nem tudták s a nélkül, hogy a hullát valaki is felismerte volna, volt kénytelen volt a községi előjáróság azt eltemetetni. A hullán semmiféle ktlérőszak nyoma — a melyről esetleg bűntette következtetni lehetett volna — feltalálható nem volt s bízhetőleg véletlenül került a Tisza hullámai közé, hol sirját találta.

Halpaprikás-estély. A sztanisicsi ifjuság f. évi február hó 10-én igen sikertelt, táncvigalommal egybekötött halpaprikás-estélyt rendezett. Az általános jókedv reggeli 5 óráig együtt tartotta a jelenvolakat.

Sikertelt táncmulatság. A garai ifjuság f. évi február hó 10-én az Utry-féle vendéglő helyiségeiben igen sikertelt táncmulatságot rendezett.

Színház.

Othello.

Hétfő, február 15.

Leövey József a nagy britt költő klasszikus tragédiáját választotta jutalomjátékául.

Az előadás előtt a színpadon a társulat igazgatója üdvözölte őt a szintársulat tagjai élén harmincéves színészi jubileuma alkalmából és kartársai nevében egy babékoszorut nyújtott át neki. Az ünnepelet az ovációtól a könnyezésig meghatva mondott köszönetet, mely után kezdetét vette az előadás.

A közönség a színházat majdnem zsufolásig töltötte meg és cimszerepet alakító Leöveyt, midőn a színen megjelent, kitüntetett tapssal és éljenzéssel fogadta és az egész előadás alatt folyton elárasztá elismerése jeleivel.

Egy Shakespeare előadással szemben igen nehéz a sora egy a színésznek, mint a kritikusnak. A színészé azért nehéz, mert ily darabnál mindenki kritizál, a ki csak olvasta valaha a színe kerülő klasszikus darabot, melynek interpretálásához nemcsak kulissza rengetés, pose, páthos, értéktelen külsőségek szükségesek, hanem igazán nagy tudás, intelligencia és ezekhez mért talentum.

Nagy feladatra vállalkozott tehát a jutalmazott, midőn ily darabot választott jutalomjátékául. A cimszerepben — a mennyiben lehetséges volt — meg is felelt.

Mellette különösen kivált Kemény Jágó szerepében. Eredeti fölfogásra valló, öntudatos alakítást nyújtott.

A többi szereplők közül dicsérettel említhetjük föl Hoieczy Ilonát (Desdemona) és Palágyit (Cassio), kik szerepeikben nagy ambiciót fejtettek ki.

t. k.

Delila.

Kedd, február 16.

Dráma 3 felvonásban. Irta: Feuillet Octáv.

A romantikus színművek életképesége napról-napra hanyatlak. Kevés ma már a színházlátogatóknak az a része, mely még lelkesülni tud az ilyen darabokért, hogy alig tesznek számot. A túlzékony szívek meg is tudják könyezni, de a modern haladás embereinek mosolyt csal az ajkára az a sok taladékvéért állított jelenet.

A darab előadása dicséretére válik társulatunk drámai személyzetének.

Holéczy Ilona igéző Leonora hercegnő volt. Szerepét teljes sikerrel játszotta meg. A felvonások végén többször hívták ki.

Kápolnai Irén (Mártha) a szerelmében csalódott leánykát meglepő hatással mutatta be.

Kemény (Rozwein András) szerepében sok eredetiséget, az érzelmen hangjában őszinteséget és kitöréseiben hevet láttunk.

Palágyi (Carniolli lovag) és Leövey (Sertorius) is sokban hozzájárultak az előadás sikeréhez.

t. k.

A furcsa háboru.

Szerda, február 17.

Operette 3 felvonásban. Irta: West. Zenéjét szerző: Strauss.

A bécsi „keringő király“ keringőkkel megspékelt, különben szép zenéjű operettje a közönséges, elég jó vidéki előadások közül való volt. Se nagyon jó, se nagyon rossz.

Lipcey Józsika (Elza) bravurral játszott és szépen énekelt.

Hevesy Janka pompás Violetta volt.

Nógrádi (Umberto) különösen nagy hatást ért el csengő tenorjával, zajos taps és éljenzés volt jutalma.

Kömley (Marchese) igen mulatságos volt és a többiek is megállták helyüket. A karok elég jól működtek.

t. k.

Feladás szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz-és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

Bajmok községében tisedésben levő adó-végrehajtói állás azonnal betöltendő; alulírott jegyzőhöz forduljanak elnyerni óhajtok. Évi fizetés 300 frt utólagos havi részletekben.

Bajmok, 1897. február 9-én.

Budánovits Árpád,

jegyző.

Arlejteségi hirdetés.

A tekintes törvényhatósági bizottság az adai nagyvendőglő átalakítási és javítási munkálatokat 6454 frt 05 kr összeg erejéig engedélyezte.
A fentemlített munka kivételének biztosítása céljából az 1897. évi március hó 1-ső napjának d. e. 9 órája alulirt községi elöljáróság helyiségében tartandó zárt és nyilvános versenytárgyalás hirdetik. A versenyzni öhajtok felhívtnak, hogy fentebbi munkálat végrehajtásának átvállalására vonatkozó zárt ajánlatokat az arlejteségi feltételekben előirt 6454 frt 05 kr költségösszeg 10%-nak megfelelő bánatpénz csatolása mellett 1897. február hó 28-án d. e. 9 óráig a községi közigazgatási iktatónál annyival inkább adják be, mivel a később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

A nyilvánosan arlejtesni szándékozók az előirányzott összeg 10% át az arlejtes alkalmával tartoznak készpénzben vagy elfogadható értékpapírban bánatpénzzel letenni.
A szóban forgó munkákra vonatkozó tervek, költségvetések és feltételek a községi elöljáróságnál a hivatalos órákban megtekinthetők.
Kelt Adán, 1897. február hó 11-én.

Aradszky Ulászló, Wolf József,
jegyző. 3-2 bír.

Házeladás.

Zomborban, Szelenese előváros, Gejza-utca 249. számú 5 szobából álló lakház előnyös feltételek mellett eladó.

Bővebb értesítés Tillinger Ferencnél nyerhető. 3-1

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbíró 1896. évi 15218. számú végzése következtében Kozma László ügyvéd által képviselt Ferenc-estorna részvénytársaság javára Czeder János ellen 213 frt 75 kr és járulékaik erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 350 frtra becsült lovakkból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbíró 26451/1896. számú végzése folytán 213 frt 75 kr tőkekövetelés, ennek a lejáratról járó 8% kamatai és eddig összesen 44 frt 70 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Zomborban alperes lakásán leendő eszközökre 1897. évi február hó 22-ik napjának délelőtti 9 óra határidővel kiütetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében köszpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Zomborban, 1897. évi február hó 5-én.
Styrum Mór,
kir. bir. végrehajtó.

Versenytárgyalási hirdetés.

Gajdobra község elöljárósága ezennel írásbeli zárt és szóbeli nyilvános versenytárgyalást hirdet a 2137. szám alatt jóványagott tervek és költségvetések alapján építendő korema és ovoda épületek építési munkálataira.

1. Az ajánlatra meghívtnak mindazok, kik iparuk illetve vállalatuk gyakorlására honi hatósági engedéllyel bírnak.
2. Ajánlat az összes munkálatokra avagy az egyes munkanemekre külön is tehető.
3. A létesítendő munkálatokra vonatkozó tervek és költségvetések, valamint részletes építési feltételek alulirt községi elöljáróságnál és a tervező valamint építési felügyelővel is megbizott „Slavnic és Berzeller mérnöki irodájában Ujvideken” naponta a hivatalos órák alatt betekintheők, hol az esetleg szükséges egyéb felvilágítások is megadtnak.
4. Csakis azon ajánlatok fogadtnak el, melyek az 5%-nyi bánatpénz letételét igazoló nyugtatvány csatolása mellett 50 kros bélyeggel ellátva, lepecsételve 1897. március hó 10-ik napjának d. e. 10 óráig Gajdobra község elöljáróságánál beérkeznek és szövegükben a következő nyilatkozatot tartalmazzák: „a terveket és költségvetéseket valamint a részletes építési feltételeket ismerem és magamra kötelezőknek elfogadom.”

5. A kikötött határidőn túl, vagy távirati úton, avagy nem kellőleg felszerelt és kiállított ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.
6. Gajdobra község elöljárósága fentartja jogát, hogy a beérkezett ajánlatok közül, tekintet nélkül az ajánlati árra, tetszés szerint válaszson.
7. A beadott ajánlatok 1897. március hó 15. napjának délelőtti 10 órakor fognak felbontatni, mikor az ajánlattevők személyesen is jelen lehetnek és ugy ok mint mas vállalkozni szándékozók, ha a bánatpénzt letették, a szóbeli arlejtesen részt vehetnek.

Megjegyeztetik, hogy szóbeli arlejtes az írásbelit megelőzi.
Gajdobra, 1897. évi február hó 10. napján.

Fischer Nándor, Schäffer Antal, Gander János,
községi jegyző, építészeti bizottság elnöke, községi bír.

MEGHÍVÓ.

A „titeli első takarékpénztár részvénytársaság” t. c. tagjai ezennel tisztelettel meghívtnak folyó évi február hó 24-én délelőtti 9 órakor az intézet helyiségében tartandó III. évi rendes közgyűlésére.

N A P I R E N D :

1. A tagok igazolása.
 2. Igazgatósági jelentés a társaság üzleteredményéről 1896. év.
 3. A felügyelő-bizottság jelentése.
 4. Az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak felmentvény megadása.
 5. A tiszta nyereség felosztása iránti határozathozatal.
 6. Kilenc igazgatósági tag választása.
 7. A felügyelő-bizottság 3 tagja és 2 póttag megválasztása.
 8. Két tag megválasztása a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére.
- Kelt Titelen, 1897. évi január hó 31-én.

AZ IGAZGATÓSÁG.

Kivonat az alapszabályokból 27. §. A közgyűlésben akár személyes, akár meghatalmazás útján csak azon részvényeseknek van szavazati joguk, a kik részvényeiket 8 nappal a közgyűlés előtt az igazgatóságnál letételeztették. Nők is képviselhetetik magukat meghatalmazás által, kiskoruk pedig gyámjuk által. Ilyen meghatalmazások a részvényekkel együtt az igazgatóságnál letételezendők. (27. §. társ. alapsz.)

ZÁRMÉRLEG-SZÁMLA.

Vagyon		Teher	
Pénztári készlet	3867 01	Részvénytőke	30000 —
Váltók	92765 —	Tartalékalap	991 84
Központi hitelintézet	120 —	Betétek tőkésített kamataival	11093 14
Felszerelések leírás után 30%	73 86	Átmeneti kamatok 1897	523 28
		Hitelezők	12 90
		Visszszámítási váltók	50570 —
		Fel nem vett osztalék	20 —
		Tiszta nyereség	3614 71
	96825 87		96825 87

Tartozik

VESZTESÉG- ÉS NYERESÉG-SZÁMLA.

Követel

Visszszámítási kamat	3688 41	Váltó kamat	11055 80
Felszerelés 30% leírás után	31 66	Átíratási díjak	39 —
Költségek	378 93		
Betét kamatok	485 93	A tiszta nyer. alapszabályszerű felosztása:	
Tisztí fizetések	2076 65	1. A tartalékalapba	frt 614 71
Adó	568 46	2. Az igazgatóságnak	frt 600 —
Házbér	200 —	3. Elosztandó nyereség	frt 2400 —
Betét kamatadó	50 05		
Tiszta nyereség	3614 71		frt 3614 71
	11094 80		11094 80

Kelt Titelen, 1896. évi december hó 31-én.

Arszenijevity Vászó,
könyvelő.

Dr. Kresztits György,
igazgató.

Sztepanov Milorád,
pénztárnok.

Jelen zármérleg, nyereség és veszteség számlát az intézeti fő- és mellékkönyvekkel összehasonlítottuk és minden részben helyesnek találtuk.

A felügyelő-bizottság:

Stefanovity Mladon,
bizottsági tag.

Zsulyevity Mátyás,
bizottsági elnök.

Janits János,
bizottsági tag.

Az előkelő világ arczépitője a

Királynő arczéme,

mely hatásánál fogva föltumul minden eddig ismert arczépitő szereket.

Ártalmas alkatrészekből ment, nem tartalmaz zsiros anyagot, a bőr által teljesen felszívatik. Rövid használat után eltávolít az arcról minden börtisztatlanságot, u. m.: szepőt, májfoltot, pörösenést, mitesert stb., a bőrt fénytelen simává és hófehérre teszi, nappali használatát megőrző arcbort a szél és hideg káros hatásától. Igen alkalmas színházak és estélyekre, mivel a hölgyorok általa jobban tapad és az arcon állandóan megmarad.

EGY TÉGELY 70 KR.

Királynő crème szappan,

melynek alkatrészei a Királynő arczéme-el szoros összefüggésben vannak, a bőrnek simaságot, üdéséget kölcsönöz. Kiváló jó illatánál fogva legelső toilette szappan. **Egy darab 50 kr.**

„Mivel hasonló névvel teljesen értéktelen és ártalmas utánozatok vannak, minden tégely védjeggyel van lezárva.” Egredül kapható:

TEMESVÁRY JÓZSEF

Angyal-gyógyszertárban ZOMBORBAN.
52-8 Postai megrendelések gyorsan eszközöltnék.

Pályázati hirdetés.

Rác-Militics községben ujonan szervett óvónői állásra pályázat hirdettek.
Az óvónő fizetése a községi pénztárból havi előleges részletekben fizetendő évi 300 frt készpénz és 50 frt lakbér, esetleg természetben lakás.
Felhívtnak a pályázni szándékozók, hogy okmányolt kérvényeiket Rác-Militics község elöljáróságához 1897. év február hó végéig annál is inkább nyújtsák be, miután a később beérkezett kérvények figyelembe vétetni nem fognak.
A későbbben kitűzendő választás eredményéről a pályázó nők értesitenni fognak.
Rác-Militics, 1897. év február hóban.

3-3

Az előjáróság.

Hirdetés.

Egy jól berendezett

3-3

vegyeskereskedés

jutányos áron szabad kézből eladó.

Bővebb értesítést ad e lap kiadóhivatala.

Zombor. Bittermann Nándor és fia könyv- és könyvmodrájából

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az apatini kir. járásbíró 1896. évi 8533. és 123/1897. számú végzése következtében Gauk Károly és Kollin András javára Klem Péter apatini lakos ellen 499 frt 62 kr és 369 frt 73 kr és járulékaik erejéig 1897. évi január hó 20-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1200 frtra becsült az apatini Duna részén, téli állomáson levő „Péter” nevű 1400 m m. teherképességű fahajó, 2 vasmacska és felszerelvényeivel együtt nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az apatini kir. járásbíró 536. 1897. sz. végzése folytán 499 frt 62 kr és 369 frt 73 kr tőkekövetelés, ennek 1896. évi október 1 ső napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 215 frt 75 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig az apatini végrehajtásnál leendő eszközökre 1897. évi március hó 8-ik napjának délelőtti 10 óra határidővel kiütetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében köszpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Apatinban, 1897. évi február hó 16-án.

Oláh János,
kir. bir. végrehajtó.

XX
Ez
vise
renc
minis
lasz
deta
oldás
tette
nyug
oldás
nek
dicső
ben
tént
józan
említ
ráuta
lithet
dönő
viask
éli m
a férj
legfan
nak,
rege
epope
jellem
a saj
Dezső
magy
Koszt
kénye
kifeje
san s
rencs
helye
nyugt
is van
eredm
nyilvá
söt eg
erkő
tatn
esemé
helye
csak
lettel
eddig
ális p
függő
kisajá
emlék
Feren
nézete
kony
értéke
a gy
logiku
emlék
tos, h
juthas
érzés
gyujti
házi
egyete
elnök
magas